

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.558/2018/5.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke
. Rózsavölgyi Bálint előadó bíró
. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

Az I. r. felperes képviselője:
. Nádas György ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:
. Tassi Ivett Viktória ügyvéd

A per tárgya: felmentés jogellenességének
jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: I. r. felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Debreceni Törvényszék 2.Mf.20.680/2018/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.171/2017/40.

Rendelkező rész

A Kúria a Debreceni Törvényszék 2.Mf.20.680/2018/4. számú ítéletének felülvizsgálattal támadott rendelkezését hatályában fenntartja, egyebekben nem érinti.

Kötelezi az I. r. felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 24.370 (huszonnégyezer-háromszázhetven) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás során meg nem fizetett 97.486 (kilencvenhétezer-négyszáznyolcvanhat) forint illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az I. r. felperes 2011. november 7-től, a II. r. felperes 2001. május 21-től állt határozatlan időtartamú közalkalmazotti jogviszonyban az alperesnél gondozó munkakörben.
- [2] Munkaköri feladataik közé tartoztak a halmozottan sérült, hátrányos helyzetű gyerekek gondozása, rehabilitálása az orvos és az osztályvezető ápoló irányítása alapján. Az egészségügyi-ápolási dokumentáció, eseménynapló, egyéni gyógyszerelési lap, ápolási és gondozási dokumentációk, törzslap pontos vezetése. Szakmai és általános kötelezettségük volt többek között műszakváltáskor ágytól-ágyig járva gyermekenként a csoport átvétele, éjszakai műszakban óránként az ellátottak ellenőrzése, éjszakai műszakban nem aludhattak, az osztályon állandó felügyeletet kellett tartaniuk.
- [3] Ezt meghaladóan kötelezettségük volt a kórlapok írása, rendkívüli eseményekről jegyzőkönyv készítése, a tudomásukra jutott rendellenességekről az osztályvezető ápoló, orvos, szakorvos tájékoztatása. Velük szemben általános munkáltatói elvárás volt a megbízhatóság és az együttműködési készség.
- [4] A felperesek 2016. november 22-én 18.30 perctől 2016. november 23-án 06.30 percig tartó műszakban voltak beosztva, az intézményi megbízott ekkor volt. Műszakváltáskor a felperesek ágytól-ágyig nem járták végig az ellátottakat, a ... számú szobában csupán az I. r. felperes volt benn.
- [5] A II. r. felperes 22.00 óra körül az I. r. felperes 01.00 óra és 01.30 perc körüli időpontban járt a .. számú szobában, ahol a germicid lámpa fényénél mások mellett a fizikai állapota miatt csupán helyzetváltoztatásra képes, szellemi állapota miatt érdemi kommunikációra képtelen ellátott pelenkáját is ellenőrizte, aki akkor féloldalasan a fal felé fordulva feküdt, így arcát, felsőtestét az I. r. felperes nem látta. Az ellátotton pelenkát cserélni nem kellett, nyugodtan aludt.
- [6] Ezt követően a felperesek a társalgóba mentek, ahol II. r. felperes elaludt.
- [7] Az I. r. felperes a szobai lámpa felkapcsolása nélkül 04.00 óra körül a fürdetőágyat a ... számú szobából kihozta, ahol ekkor csend és nyugalom volt.
- [8] Amikor az I. r. felperes a fürdetőágyat körülbelül 05 óra 40 perckor a számú szobába visszatolta, a lámpát felkapcsolta, ekkor az I. r. felperes felé fordult, aki észlelte, hogy az ellátott feje és nyaka teljesen eltorzult, arca hólyagos és felpuffadt, szája kiszáradt, szemhéja feldagadt, arcbőrének színe vöröses-lilás, rajta égéshez hasonló bőrelváltozás van.

- [9] Ekkor az I. r. felperes szolt a II. r. felperesnek és a 2016. november 23-ai nappali műszakba beosztott, hogy nézzék meg ők is az ellátottat. Közös észlelték, hogy az ellátott ágya feletti polcon vízszintesen, elborulva van egy Incidin feliratú, műanyag szórófejes flakon. Azt a polcra az I. r. felperes levette, abban félig volt folyadék. A felperesek és arra a következtetésre jutottak, hogy az ellátott arcán és testén lévő elváltozásokat a flakontól kifolyó szer okozhatta. Az I. r. felperes az ellátott ágyneműjén egy foltot is látott.
- [10] Ekkor a felperesek és nagyon megijedtek és tartva attól, hogy problémájuk származhat ebből, közös elhatározták, hogy a flakontól senkinek nem szólnak. Ezután a flakont ismeretlen helyre tették, majd haladéktalanul tájékoztatták 06.00 órakor intézményi megbízottat a helyzetről. A számú szobába érkezőt megvizsgálta, az anamnézisre vonatkozó papírokat elkérte a felperesektől, majd a szobát elhagyva értesítette a mentőszolgálatot, ez idő alatt I. r. felperes az ellátottat áttette egy másik ágyra.
- [11] A szobába visszaérkező az ellátottat megvizsgálta, részére egy kalciumsc injekciót adott be, mert a felperesek és arról tájékoztatták, hogy allergiás reakcióra gyanakodnak.
- [12] Az Országos Mentőszolgálat munkatársai az ellátottat először a, majd bőrgyógyászati konzíliumot követően a szállították.
- [13] az ellátott pizsamáját és ágyneműjét a mosodába küldte, és még reggel arról tájékoztatta osztályvezető ápolót, hogy az ellátott matracán erős fertőtlenítőszagot érez. a matracon rendellenességet nem talált, azonban utasítottat, hogy a protokollnak megfelelően a matracot szellőztesse ki.
- [14] 2016. november 23-án hajnalban a testfelszín mintegy 28%-ára kiterjedő kémiai eredetű égési sérülést szenvedett, amelyet valamilyen lúgos kémhatású anyag okozhatott. Az elszenvedett sérülések 8 napon túl gyógyulóak voltak, azokkal összefüggésben az ellátott életveszélyes állapotba került, a beszerzett szakvélemény szerint a sérülés önkezü eredete kizárható. Az ellátott sérülései létrejöttek volna akkor is, ha a jelenlévők közlik a mentősökkel azt a lehetőséget, hogy a sérüléseket kémiai anyag okozta.
- [15] A II. r. felperes az ellátott gondozási lapjára és a mentők értesítésén túl az ellátott tüneteit rögzítette, míg az átadó (esemény) naplóba a történetekről kapcsolatban tett megjegyzést.
- [16] Az esettel összefüggésben a 2016. november 24-én foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétségének gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen nyomozást rendelt el.
- [17] A felperesek intézményvezető ápoló utasítására 2016. november 25-én a történetekről feljegyzést készítettek, amelyben az általuk megtalált és elrejtett flakontól, annak a perbeli esettel való esetleges összefüggéséről nem nyilatkoztak.
- [18] A fenntartói utasításra (a rendkívüli eseményre) figyelemmel az

alperesnél elrendelt belső vizsgálat keretében a felperesek 2017. január 3-án és január 4-én tett további nyilatkozataikban a flakonról tájékoztatást sem a rendőrségnek, sem az alperes vezetőjének nem adtak.

- [19] A 2017. január 11-ei poligráfós vizsgálat során az I. r. felperes a feltett kérdésekre részben megtévesztő válaszokat adott, majd korábbi vallomását megváltoztatta.
- [20] Az előző információ ismeretében az alperes vezetősége 2017. január 13-án újabb meghallgatást tartott, majd az elhangzottak alapján 2017. január 19-én a felpereseket a munkavégzési kötelezettség alól felmentették.
- [21] A 2017. február 14-ei ismételt meghallgatást követően a munkáltató a 2017. február 17-én meghozott és iktatószámú felmentésekkel az I. r. és a II. r. felperes közalkalmazotti jogviszonyát megszüntette azzal, hogy a felmentési idő kezdete 2017. február 18., a jogviszonyok megszűnésének időpontja 2017. március 19.
- [22] A felmentő határozatok azonos tartalmú indokolása szerint a felperesek együtt elhallgatták az ügy szempontjából lényeges információt az intézményvezetők, a mentők, az orvosok előtt. Nem tájékoztatták a mentőket, a vezetőket arról, hogy találtak feje fölött a polcon egy félig feldölt fertőtlenítős flakont, amelynek tartalma ráfolyhatott az ellátottra és ami okozhatta az állapotát. Mindhárman tudtak a megtalált flakonról, amit közösen egyeztetve nem rögzítettek az átadó naplóban és nem tájékoztatták a vezetőket.
- [23] Ennek eredményeként veszélyeztették az ellátott életét és megfelelő orvosi ellátását. Az intézmény dokumentációt nem az előírásoknak megfelelően vezették, ezzel megsértették a munkaköri leírásuk több pontját. Nem történt meg az ellátottak magas szintű ellátása, gondozása, az osztályvezetőt nem értesítették, nem volt megfelelő a dokumentáció vezetése (eseménynapló), a jelentési kötelezettség a rendkívüli esemény tekintetében nem történt meg.
- [24] Az ellátott életének veszélyeztetése valósult meg az információk elhallgatásával, a bizalom megszegése és nem megfelelő feladatellátás történt.
- [25] Emellett a munkáltató a II. r. felperes terhére rótta azt is, hogy a perbeli éjszakai műszakban elaludt.
- [26] Az elrendelt nyomozást az illetékes rendőri szerv a 2017. május 22-én hozott számú határozatával megszüntette.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [27] Az I. r. felperes utóbb fenntartott keresetében a felmentés jogellenességének jogkövetkezményeként 974.859 forint elmaradt jövedelem címén járó kártérítés és 384.200 forint végkielégítés, valamint perköltség megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Előadta, hogy a felmentésben foglalt egyik kötelezettségszegés sem állapítható meg terhére, ebből következően az indokolás valótlan és

okszerűtlen.

- [28] A perbeli esettel összefüggésben valamennyi munkaköri kötelezettségének eleget tett, hiszen az ellátott állapotának észlelésekor haladéktalanul tájékoztatta intézményi megbízottat. Ezt követően már az ő feladata volt a kiérkező mentőkkel való kommunikáció. Előadása szerint a tájékoztatása kiterjedt a polcon található flakonra is, sőt a flakont meg is mutatták. Állította, hogy a dokumentációs kötelezettségüknek hiánytalanul eleget tettek, intézményvezetői utasításra november 25-én leírták a történeteket.
- [29] Az I. rendű felperes azt adta elő, hogy is tájékoztatta, aki azt utasításba adta, hogy a flakonról nem lehet beszélni. Ezért nem említették a felperesek a rendőrség és az alperes vezetői előtt 2017. január 11-ig, illetve január 13-ig a flakont.
- [30] Kötelezettségszegést nem követett el, azonban ha ez mégis megállapítható lenne, akkor a munkáltató által alkalmazott intézkedés nem áll arányban az elkövetett kötelezettségszegés súlyával, mivel munkájára soha nem volt panasz, továbbá a munkáltatónál eltűrt gyakorlat szerint a flakonok szanaszét voltak a polcon.
- [31] A jogellenesség mellett hivatkozott joggal való visszaélésre is, mivel szerinte az alperes vezetősége a saját védelmére a perbeli esettel kapcsolatban bűnbakokat keresett.
- [32] A II. r. felperes utóbb fenntartott keresetében 968.500 forint felmentési időre járó távolléti díj és 1.162.200 forint végkielégítés megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Azt adta elő, hogy elvárás volt velük szemben a flakonról való hallgatás, ezért nem említették 2017. január 11-ig. A dokumentálási kötelezettségnek eleget tettek, valamint jelezték a flakon tényét a mentők érkezése előtt. A balesetet követően az Incidines flakonokat eltüntették az intézményből, onnantól kezdve csak az Inno-dezes flakont lehetett használni, amit a vezetők saját kezükön próbálgattak, mindez azt támasztja alá, hogy tudtak a balesettel összefüggésbe hozható flakonról, így őt semmilyen mulasztás nem terheli.

Az első- és másodfokú ítélet

- [33] A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2018. április 24-én meghozott 2.M.171/2017/40. számú ítéletében a felperesek keresetét elutasította. Kötelezte a felpereseket perköltség megfizetésére, megállapította, hogy a pártfogó ügyvéd díját és a meg nem fizetett illetéket az állam viseli.
- [34] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása értelmében a felperesek terhére rótt kötelezettségek közül a magas szintű ápolás-gondozás elmulasztása objektíve valós tény, hiszen nem vitásan a felperesek műszakja alatt szenvedte el életveszélyes sérüléseit. A felperesek saját nyilatkozataik szerint sem tettek eleget a műszakváltáskor annak a kötelezettségüknek, hogy ágytól-ágyig járva

vegyék át a csoportot. Elmulasztották továbbá az általuk jól ismert 1-1.5, de maximum 2 óránként teljesítendő, az ellátottak ellenőrzésére vonatkozó kötelezettségüket is, hiszen 2016. november 23-án 01.00-01.30 perc és 05.30-05.40 perc között a ... számú szobában fekvő ellátottakat nem ellenőrizték. A fürdetőágy 04.00 órakor történő kihozatala ellenőrzésnek nem tekinthető.

- [35] A felmentés azon indoka miszerint osztályvezető ápoló értesítését elmulasztották a felperesek, az elsőfokú bíróság megítélése szerint nem valós, mivel a munkaköri kötelezettségeiknek azzal eleget tettek, hogy intézményi megbízottat tájékoztatták. Ezt meghaladóan is úgy nyilatkozott, hogy az I. r. felperessel és is beszélt történetekről még aznap reggel.
- [36] A dokumentációs kötelezettség elmulasztása tekintetében is azt állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az nem valós, mivel a gondozási lapon a II. r. felperes rögzítette az ellátott állapotára vonatkozó tényeket, mely megfelel a dokumentációs előírásoknak, az eseménynaplóba pedig nem a felperesek, hanem volt köteles bejegyzést írni.
- [37] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperesek munkaköri leírásában a „rendkívüli esemény” bekövetkezte esetén jegyzőkönyv elkészítésének határideje nem került meghatározásra, ezért a felperesek által 2016. november 25-én készített „feljegyzés”-re figyelemmel ezen kötelezettség megszegése sem állapítható meg.
- [38] Az elsőfokú bíróság a vezetőség, az osztályvezető ápoló, az intézményvezető „nem pontos tájékoztatása a történetekről”, a „bizalom megszegése” és a „nem megfelelő feladatellátás” indokokat egyidejűleg vizsgálta, mivel azok egymással szoros összefüggésben álltak a felmentés szerint is. Azt a következtetést vonta le, hogy az alperes e tekintetben a megjelölt személyek részére átadott információk tartalmát is kifogásolta.
- [39] Az I. r. felperes 2017. január 11-én a nyomozati eljárásban tett tanúvallomásaiban olyan tényeket adott elő, amelyek addig semmilyen más nyilatkozatában nem jelentek meg, azokat az elsőfokú bíróság sem hagyhatta figyelmen kívül az ítéleti tényállás megállapításánál. Kiemelte, hogy a keresetlevelek benyújtásának időpontjára tekintettel alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. § (1) bekezdése szerint végzett mérlegelés során az I. r. felperesnek a lényeges körülmények elhallgatásával történt szembesítését és a hamis tanúzás törvényes következményeire történő ismételt figyelmeztetést követően nyomban, két rendőr jelenlétében tett tanúvallomása kellett, hogy az ítéleti tényállás alapja legyen az ellátottal történetek és az azt szorosan követő események tekintetében, amely nyilatkozatát tartalmilag az I. r. felperes 2017. január 13-ai meghallgatásán is fenntartotta.
- [40] Az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az ezt követően a perben tett a korábbtól tartalmában is lényegesen eltérő nyilatkozatok már nyilvánvalóan csupán a felelősség hárítására, egyidejűleg a

kereset alaposságának alátámasztására irányultak.

- [41] A flakon nem említésének indokával kapcsolatban a felperesek nemcsak önmaguknak és egymásnak, de a logikának is ellentmondó nyilatkozatokat tettek, hiszen a keresetlevélben azt adták elő, hogy is tájékoztatták a történetekről, így a flakonról is, ehhez képest addig adott ilyen tartalmú tájékoztatásról szó sem volt. A 2017. január 11-ei rendőrségi kihallgatás során az I. r. felperes éppen a nem tájékoztatás, a flakonról való hallgatás okáról beszélt, azt utasításában jelölte meg, amelyet megváltoztatva a január 13-ai meghallgatáson már a következményektől való félelmére hivatkozott.
- [42] és mind a nyomozás, mind az alperes vizsgálata során tett nyilatkozataikban, majd a bíróságon előadott vallomásaikban következetesen állították, hogy sem a felperesek, sem az ellátott feje felett talált flakonról nem tájékoztatták, kijelentette azt is, hogy nem adott utasítást a flakonról való hallgatásra.
- [43] 2016. november 23-ántől azt a tájékoztatást kapta, hogy az ellátott matracán a fertőtlenítő szer szaga érezhető, ezért adott utasítást a matrac szellőztetésére, ami nem minősült rendkívüli eljárásnak.
- [44] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a felperesektől joggal várt volna el fokozott együttműködést és bizalmat, a felperesek terhére a nem megfelelő feladatellátás és az intézményvezető pontos tájékoztatásának elmaradása kétséget kizáróan megállapítható volt, amelyből következően az alperes vezetője alappal vesztette el a felperesekbe vetett bizalmát, a kellő bizalom hiányában a közalkalmazotti jogviszony fenntartása az alperestől nem volt elvárható, tekintettel arra, hogy a bizalom megrendüléséhez egyszeri eset is vezethet (BH2015.324.). Az elsőfokú bíróság e körben részletesen hivatkozott a bizalomvesztéssel összefüggésben kialakult ítélkezési gyakorlatra (Kúria Mfv.I.10.744/2016/6. és Mfv.I.10.031/2017/4. számú ítéletek).
- [45] Az előzőeket meghaladóan az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy az alperes csupán 2017. január 13-án szerzett hitelt érdemlően tudomást a felperesek kötelezettségszegő magatartásáról, ezt követően a fenntartóval való egyeztetés után haladéktalanul került sor a munkavégzés alóli felmentésükre.
- [46] A II. r. felperes 2017. január 13-ai nyilatkozatára tekintettel pedig megállapította azt is, hogy a vele közölt felmentés azon indoka is valós, hogy munkavégzés közben elaludt.
- [47] A részben valótlan felmentési indokokkal kapcsolatban rögzítette, hogy több felmentési indok esetében akár egyetlen bizonyítottsága is megalapozhatja az intézkedés jogszerűségét.
- [48] Az I. r. felperes joggal való visszaélésre hivatkozásával összefüggésben pedig azt állapította meg, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékokból nem lehet okszerű következtetés levonni arra, hogy az alperes a felmentés jogát ártó szándékkal, vagy bosszúból

gyakorolta volna.

- [49] A felperesek fellebbezése folytán eljáró Debreceni Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2018. július 5-én meghozott 2.Mf.20.680/2018/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, kötelezte a felpereseket fellebbezési eljárási költség megfizetésére, megállapította, hogy a pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.
- [50] A törvényszék ítéletének indokolása értelmében az elsőfokú bíróság a Pp. 206. §-ában és a 221. §-ának rendelkezéseire tekintettel megfelelően értékelte a meghallgatott tanúk vallomását, a megszerzett okiratok tartalmát.
- [51] A fellebbezésben sérelmezettek miatt hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság tanúvallomásából az ítéletében több alkalommal idézett, igazságügyi szakértő kirendelésére vonatkozó indítvány a felek részéről nem került előterjesztésre, egyebekben az elsőfokú bíróság a felperest az ellenbizonyítás lehetőségéről a Pp. 3. § (3) bekezdésben foglaltak szerint megfelelően tájékoztatta. A törvényszék álláspontja szerint a felperesek munkaköréhez tartozó kötelezettségük megszegése szakértő kirendelése nélkül is megállapítható volt.
- [52] A per érdeme tekintetében a törvényszék rögzítette, hogy a felmentés tartalmazta a nem megfelelő feladatellátásra és az ellátottak magas szintű ápolására-gondozására vonatkozó hivatkozást, annak részét képezi a szakma szabályainak maradéktalan betartása, amely kötelezettségeket a felpereseknek minden külön felhívás nélkül be kellett volna tartaniuk.
- [53] Az elsőfokú bíróság a felperesek nyilatkozatai alapján helytállóan állapította meg, hogy a műszakváltáskor nem megfelelően vették át a csoportot, így a szakma szabályainak megsértésével jártak el. A felmentések tartalmazzák az alperes bizalomvesztésére való hivatkozást is, azt pedig nem állapította meg az elsőfokú bíróság - a fellebbezésben előadottakkal szemben - hogy életét veszélyeztették volna a felperesek az információ elhallgatásával.
- [54] A másodfokú bíróság kiemelte, hogy a felperesek ápolási kötelezettsége konkrétan vonatkozásában egy olyan mozgásra és kommunikációra képtelen személy tekintetében állt fenn, aki esetében a szobába való betekintéssel, kizárólag a germicid lámpa fényénél, úgy, hogy az ellátott a falnak háttal feküdt, nem lehetett azt megállapítani, hogy az állapota megfelelő-e. A felügyeletnek és az állapotellenőrzésnek az ellátott fizikai és mentális állapotához kell igazodnia.
- [55] A törvényszék is úgy foglalt állást, hogy a felmentésben megfogalmazottakkal ellentétben a felperesek az előírásoknak megfelelően az esetet intézményi megbízottnak jelentették. Ugyanakkor megítélése szerint az I. és II. r. felperesek nem vitásan tudtak a polcon döntött állapotban talált fertőtlenítőszeres flakonról, de arról az intézményi megbízottat nem tájékoztatták, annak ellenére, hogy ez az együttműködési kötelezettségükhöz és a szakma szabályainak megfelelő

munkavégzésükhöz is hozzátartozott volna.

- [56] Megfelelő munkáltatói eljárás az, hogy a fertőtlenítőszeres használatára vonatkozó szabályokat az esetet követően áttekintették, és a felelősséget a felhasználás körében részletesen rögzítették. Nem tekintette relevánsnak azt a tényt, hogy az alperesnél alkalmazott fertőtlenítőszer utóbb a vezetők hígított formában magukon kipróbálták és rajtuk allergiás reakciót nem váltott ki, mivel konkrétan az a flakon, amely az ellátott ágya feletti polcon volt, nem került elő.
- [57] Az a tény, hogy a felpereseket nem gyanúsították meg a büntetőeljárásban és a nyomozást megszüntették, nem zárja ki azt, hogy a közalkalmazotti jogviszonyból eredő kötelezettségszegés megállapítható legyen.
- [58] A felperesek a munkakörükre vonatkozó szabályokat többszörösen megszegték azzal, hogy a felügyeleti kötelezettségüknek az éjszakai műszakban nem tettek megfelelően eleget, az ellátott felett döntött állapotban lévő flakonról a vezetőket nem tájékoztatták, annak tényét elhallgatták. Magatartásuk alkalmas volt arra, hogy a munkáltató velük szembeni bizalmát elveszítse, mivel a jogviszonyból származó együttműködési kötelezettségüket az információk elhallgatásával megszegték. Az egyszeri esethez köthető, de több, a közalkalmazotti jogviszonyból eredő kötelezettség megszegésére tekintettel jogszerű volt az alperes intézkedése.
- [59] A másodfokú ítélet indokolása értelmében ugyan joggal való visszaélésre hivatkozott az I. r. felperes az elsőfokú eljárás során, azonban azzal összefüggésben sem tényállást nem adott elő, sem bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

Az I. r. felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

- [60] Az I. r. felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresetének való helyt adást, másodlagosan a jogerős ítéletnek az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára kötelezését kérte.
- [61] Azt adta elő, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása során megsértette a Pp. 206. § (1) bekezdésében, illetve a 221. § (1) bekezdésében foglaltakat. Arra figyelemmel, hogy az alperes a felmentést a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 30. § (1) bekezdés c) pontjára alapította, ezért a Kjt. 30. § (2) bekezdésében meghatározottak szerint azt az alperesnek olyan módon kellett volna megindokolnia, hogy abból az ok világosan kitűnjön. Véleménye szerint a felmentés világossága, indokának valósága és okszerűsége sem az elsőfokú, sem a másodfokú eljárásban nem nyert bizonyítást, a bíróságok téves jogi következtetéseket vontak le, ezzel megsértették a Kjt. 30. §

(2) bekezdését és a Pp. 3. § (3) bekezdését.

- [62] A felmentésből az állapítható meg, hogy a flakonnal kapcsolatos tájékoztatást, illetve annak elmaradását tekinti a megszüntetés központi indokának a munkáltató. Ehhez a mulasztáshoz kapcsol a munkáltató olyan kötelezettségszegéseket, amelyek az egyszeri elhallgatásnak a logikus következményei, ez pedig álláspontja szerint ugyanannak a kötelezettségnek a többszörös értékelését jelenti.
- [63] A felmentés nem felel meg a világos indokolás követelményének, mivel a „magas szintű ápolási-gondozási ellátás elmulasztására” és a „nem megfelelő feladatellátásra” történő hivatkozásokból nem tűnnek ki azok a közelebbi konkrét körülmények és kötelezettségszegések, amelyek a nem megfelelő feladatellátást kiváltották, illetőleg azok valóságát és okszerűségét alperes nem tudta bizonyítani. Véleménye szerint az alperesnek a felmentésben meg kellett volna jelölnie legalább összefoglaló jelleggel azokat a konkrét kötelezettségszegéseket, amelyekre a nem megfelelő munkavégzést és feladatellátást alapította. A felmentés indokait pedig az eljáró bíróságok is kötelesek lettek volna általában, hanem a jognyilatkozat címzettjének tudattartalma alapján értelmezni.
- [64] Tekintettel arra, hogy a nem megfelelő feladatellátás, valamint az ápolási-gondozási feladatok elmulasztásának részletező indokolását a felmentés nem tartalmazza, ezért az alperes ezzel kapcsolatos perbeli nyilatkozatait és bizonyítékait az eljáró bíróságok a Kjt. 30. § (2) bekezdésébe ütköző módon vették figyelembe, megsértve a Pp. 3. § (3) bekezdését is, mivel véleménye szerint a felpereseket külön ki kellett volna oktatni a bíróságnak az ápolási kötelezettség elmaradása tekintetében, hogy mely tények szorulnak bizonyításra, nyilatkozataikat mely okból utasítja el.
- [65] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában olyan megállapítást tett, miszerint a kötelezettségszegések közül a magas szintű ápolási-gondozási kötelezettség elmaradása objektíve valós tény. Megítélése szerint kizárólag a perben került az elő, hogy a felperesek a maximum 2 óránkénti ellenőrzési kötelezettségüket megszegték. Előadása szerint a Kjt. 30. § (2) bekezdésével ellentétes a másodfokú bíróságnak minden olyan megállapítása, amely az ellenőrzési kötelezettség megszegésére vonatkozik, mivel ezeket a felmentés nem határozta meg kötelezettségszegésként, azokat nem összefoglalóan, hanem csak említésszerűen, általánosságban jelölte meg, ezért nem felel meg a világos indokolás követelményének.
- [66] Arra is hivatkozott, hogy az alperes nem tudta bizonyítani, hogy a flakon elhallgatása önmagában jelentős kötelezettségszegés, és ez az ellátott állapotát egyáltalán érdemben befolyásolta volna. úgy nyilatkozott, hogy a flakont a felperesekkel akkor észlelték, mikor az ellátottat a mentők már elszállították, így érthetetlen, hogy e körülményről hogyan tájékoztathatták volna a már eltávozott mentőket. a megállapított tényállás szerint a

sérülés esetleges fertőtlenítőszeres eredetéről már az esemény napján tudott, még a mentők érkezése előtt megvizsgálta az ellátott matracát, a vegyszer és maró anyag okozta sérülés lehetősége a többi dolgozóban sem merült fel.

- [67] A munkáltató alaptalanul várta volna el a szociális gondozó felperesektől szakirányú végzettség nélkül annak megítélését, hogy egyik munkaköri kötelezettségükhöz sem kapcsolható fertőtlenítőszeres flakonból vagy bárhonnán kerülhetett-e az ellátott testére fertőtlenítőszer, hiszen annak lehetőségét az egészségügyi végzettséggel rendelkező munkatársak sem voltak képesek megítélni.
- [68] Az előzőek alapján az I. r. felperes úgy foglalt állást, hogy teljes mértékben ésszerűtlen olyan következtetést levonni, hogy őt kötelezettség terhelte volna azon kívül, hogy az ellátott egészségügyi problémáit látva az intézményi megbízottat haladéktalanul értesítette, hogy a probléma esetleges eredetét jelezze függetlenül attól, hogy „a fertőtlenítőszer egy flakonból folyhatott-e az ágyra, vagy arra bármilyen szer bárhogya is került vagy kerülhetett volna”.
- [69] Amennyiben a flakon tényéről tájékoztatnia kellett volna a munkáltatót, akkor sem valós és okszerű az a következtetés, hogy a kötelezettségszegés olyan mértékű, hogy emiatt a közalkalmazotti jogviszony nem volt fenntartható. Az, hogy a flakon elhallgatásával okozati összefüggésben veszélyeztette volna az ellátott életét, nem bizonyított. Az egyszeri ellenőrzés (mulasztás) alapján nem szüntethető meg a közalkalmazott jogviszonya okszerűen felmentéssel arra hivatkozással, hogy a munkáját nem végzi megfelelően (Kúria Mfv.II.10.960/1995/3.). Önmagában a tájékoztatás elmaradása nem olyan mértékű kötelezettségszegés, amely miatt a munkaviszony okszerűen megszüntethető, ugyanis nem igazolja azt, hogy a munkát tartósan nem megfelelően végezte volna.
- [70] A bizalomvesztésre történő hivatkozás tekintetében utalt arra, hogy a felmentésben írtak e körben sem merítik ki a Kjt. 30. § (2) bekezdésében megkövetelt világos indokolás követelményét. Véleménye szerint a felmentésben külön ki kellett volna arra térnie az alperesnek, hogy melyek azok a tények, amelyek miatt az I. r. felperesbe vetett bizalmát elveszítette.
- [71] A bizalom elvesztésére történő hivatkozást annak világossága esetén sem tartotta okszerűnek tekintettel arra, hogy 1 hónap telt el a tudomásszerzés és a jogviszony megszüntetése között. A jogviszony fenntartása a bizalomvesztés bekövetkeztekor kellett volna, hogy lehetetlenné váljon, e körben hivatkozott az EBH2016.M.20. számú eseti döntésben foglaltakra. A jogviszony megszüntetésével a munkáltató az általa hivatkozott körülmények teljes tudatában több mint egy hónapot várt, amely „alapjaiban” kérdőjelezi meg a bizalom megrendülésének valóságos és okszerű fennállását is.
- [72] A Pp. 3. § (3) bekezdésének megsértésével összefüggésben utalt az 1/2009. (VI. 24.) PK véleményre, amivel összefüggésben álláspontja szerint az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták a perben tett

nyilatkozatait, és az alperest a Pp. 3. § (3) bekezdésében ellentétesen nem oktatták ki a bizonyítási teherről (felülvizsgálati kérelem 8. oldal 1. bekezdés).

- [73] A törvényszék ítéletének indokolásával szemben hivatkozott arra, hogy egyértelműen igazolta azt, hogy az alperes joggal való visszaélést valósított meg a felmentés közzétételével. Véleménye szerint önmagában az a tény, hogy a sorszámú jegyzőkönyvben az elsőfokú bíróság általános jelleggel tájékoztatta a joggal való visszaélésre történt hivatkozásával kapcsolatban a bizonyítási kötelezettségéről anélkül, hogy a konkrét ügy vonatkozásában megjelölte volna, hogy mely tényeket nem lát bizonyítottnak, és a tájékoztatást az eljárás során lefolytatott bizonyításhoz, az alperes nyilatkozataihoz igazította volna, nem felel meg a Pp. és a bírói gyakorlat által elvártnak.
- [74] Az eljáró bíróságok a felmentés indokait jelentős mértékben kitérítve vizsgálták megsértve ezzel a kereseti kérelemhez és ellenkérelemhez kötöttség Pp. 3. § (3) bekezdésében írtakat, illetve figyelmen kívül hagyták az MK 95. számú állásfoglalást, valamint a közalkalmazotti jogviszonyban is irányadó Mt. 52. §-ában foglaltakat. Nem ütköztették a felmentésben rögzített tényállást a jogszabállyal, ezért nem állapíthatták volna meg a munkavégzés nem megfelelőségét.
- [75] Az alperes felülvizsgálati ellenérelmében a jogerős ítélet „helybenhagyását” és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.
- [76] Előadta, hogy az eljáró bíróságok részéről semmilyen eljárásjogi és anyagi jogi szabálysértés nem történt. A felperesek jogviszonyainak megszüntetését megelőzte egy teljes körű belső ellenőrzés, a vizsgálati jegyzőkönyvek releváns tartalma a felmentésekben rögzítésre került, a vizsgálat eredményeként a munkáltatói jogkör gyakorlója, minden kétséget kizáróan jutott arra a következtetésre jutni, hogy olyan szinten megrendült az érintett közalkalmazottakba vetett bizalma, hogy a jogviszony fennállását lehetetlennek tartotta.
- [77] Az elsőfokú bíróság helyesen járt el, mikor a nem megfelelő feladatellátást, a bizalom megszegését és a nem pontos tájékoztatást egyidejűleg vizsgálta, hiszen ezek a kötelezettségszegések a 2016. november 23-ai események során folytatódólagosan valósultak meg.
- [78] A felperesek a megtalált flakonról először 2017. január 13-án nyilatkoztak a rendőrségi poligráfos vizsgálatot követően, az információ módszeres és tudatos visszatartása pedig önmagában olyan súlyú kötelezettségszegés, amely megalapozza a bizalomvesztést.
- [79] Az alperesnél mint olyan szociális intézményben, melynek fő tevékenységét képezi a közepesen és súlyosan sérült személyek fizikai és mentális ellátása, fokozottan jelen kell lennie a munkáltató és a munkavállalók közötti bizalomnak. Amint a munkáltató szembesült a bizalom végleges és helyreállíthatatlan megingásával haladéktalanul intézkedett I. r. felperes munkavégzés

alóli felmentéséről. Az alperesnek egy ilyen súlyú, 3 közalkalmazott jogviszonyát érintő döntés előtt pedig egyeztetnie kellett a fenntartóval, ezt követően történt meg a felmentés kiadása.

- [80] Az I. r. felperes jogi képviselője a sorszámu jegyzőkönyv ... oldalán külön felhívás nélkül saját maga nyilatkozott arról, hogy további bizonyítási indítványa nincs, azaz nem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság jogsértést követett volna el a Pp. 3. § (3) bekezdésére tekintettel.
- [81] Kiemelte, hogy amennyiben tényleg tudott volna a flakon megtalálásáról, akkor arról tájékoztatta volna a mentőket és a vezetőséget, mivel neki - a felperesekkel ellentétben - semmilyen érdeke nem fűződött a körülmény eltitkolásához.
- [82] A 2016. november 25-ei, felperesek által írt nyilatkozatok nem tartalmaztak még csak utalást sem a megtalált vegyszeres flakonra, amely központi kérdés, lényegi információ volt, különös tekintettel arra, hogy ekkor a felperesek már tudták, hogy vegyszeres sérülés gyanúja miatt a kórház feljelentést tett, a nyomozóhatóság pedig vizsgálatot indított.
- [83] Az alperes szerint nem csak vagy tájékoztatásának tényét kellett értékelni, hanem azt is, hogy az miről szólt. Az eset és a flakonnal kapcsolatos első hivatalos nyilatkozat között több mint 50 nap telt el, miközben történt egy rendőrségi feljelentés, nyomozás, az ellátott életét megmentő kórházban „maró anyag által okozott sérülés gyanúját” állapították meg, következésképpen nem tekinthető az I. r. felperes egyszeri „mulasztásának, megbotlásának” az eseménysor.
- [84] Az a tény, hogy a felperesek érzékelték azt, hogy az intézményi vegyszerhasználati protokollt a balesetet követően felülvizsgálták, azt is jelenti, hogy tudatában voltak annak, hogy a munkáltató kiemelt jelentőséget tulajdonít a mulasztás kizárásának, a helyes vegyszerhasználatnak és tárolásnak. A 2017. január 13-ai jegyzőkönyvből megállapítható, hogy az I. r. felperes pontosan tudta mi lehet a megtalált vegyszeres flakon következménye, érzékelték a probléma súlyát, ezért tartotta vissza az információt.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [85] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [86] A Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett - hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- [87] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező

tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előzőekben meghatározott tartalmi követelményekkel. Nem tekinthető a Kúria által hozandó határozat tartalmára vonatkozó kérelemnek, ha az a jogerős határozat hatályon kívül helyezésére és a „jogszabályoknak megfelelő határozat hozatalára” irányul, feltéve, hogy a kérelemből a tartalma szerinti elbírálás elve [Pp. 3. § (2) bekezdés] alapján sem állapítható meg, hogy a fél a jogerős határozat helyett milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3-6. pont].

- [88] Az I. r. felperes felülvizsgálati kérelmében jogszabálysértésként - az előzőekben részletezett törvényi követelményeknek maradéktalanul megfelelően - a Kjt. 30. § (1) és (2) bekezdéseit, a Pp. 3. § (3) bekezdését, a Pp. 206. § (1) bekezdését, továbbá a Pp. 221. § (1) bekezdését jelölte meg.
- [89] Megsértett jogszabályhelyként utalt ugyan az Mt. 52. §-ára, e körben azonban részletes jogi álláspontját nem fejtette ki, jogi érvelését nem adta elő a tekintetben, hogy miért jártak el törvénytelenül a bíróságok, amikor „nem ütköztették a felmentésben rögzített tényállást a fenti szabállyal”.
- [90] A világos indokolás követelményének [Kjt. 30. § (2) bekezdés] az az indokolás felel meg, amely megjelöli a tény, körülményt, amelyre a munkáltató az intézkedését alapította, és abból, függetlenül attól, hogy az összefoglalóan vagy részletezően történt, megállapítható, miért nincs szükség a továbbiakban a munkavállaló munkájára (BH2001.395.). A világosság követelményének az a célja, hogy a felmentés indokát a közalkalmazott megismerhesse, azt ellenőrizhesse, illetve azzal szemben adott esetben eredményesen védekezhessen, az abban foglaltakat cáfolhassa. A felmondási [felmentési] indokot úgy kell megjelölni, hogy abból a munkavállaló egyértelműen megtudja, miért nem tartanak igényt a munkájára (BH1993.266.).
- [91] A munkáltatói intézkedés indoka világosságának követelménye megtartottságát nem általában, hanem a jognyilatkozat címzettje tudomása (tudattartama) alapján kell értékelni (BH2017.348.). Nem állapítható meg a felmentés világos indokolásának hiánya, ha annak tartalmát a munkavállaló - a kereseti tényállásból megállapíthatóan

- nyilvánvalóan megismerte és megértette (BH2012.102.).

- [92] Az I. rendű felperes a másodfokú tárgyaláson hivatkozott arra, hogy a felmentés indokai nem világosak. A másodfokú bíróság az ítélete indokolásának tartalma szerint a felmentési okokat világosnak tartotta, a törvényszék azokat érdemben vizsgálta.
- [93] A Kúria megállapította, hogy az I. r. felperes a kereseti tényállításai és az eljárás során tett nyilatkozatai alapján tisztában volt a felmentés indokaival, ezért a közalkalmazotti jogviszony megszüntetése, a munkáltató egyoldalú intézkedésének indokolása nem tekinthető általánosnak és közhelyszerűnek. Nem szükséges a felmentési okok részletes leírása, hanem a körülményekhez képest elegendő azok összefoglaló megjelölése is (MK. 95. számú állásfoglalás). Az intézkedés az I. r. felperes nem megfelelő munkavégzésével és a bizalomvesztéssel összefüggő okot világosan megjelölte, azzal az I. r. felperes is tisztában volt.
- [94] A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felvett bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.
- [95] A Kúria következetes ítélkezési gyakorlata értelmében a Pp. 206. § (1) bekezdésére való hivatkozás kizárólag abban az esetben eredményezheti a felülvizsgálati kérelem alaposságát, amennyiben a jogerős ítéletben megállapítható tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, lényeges logikai ellentmondást tartalmaz. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére, újabb egybevetésére nincs jogi lehetőség (BH2012.173., Mfv.I.10.360/2017/5., Mfv.I.10.708/2016/4., Mfv.I.10.300/2016/8. és Mfv.I.10.708/2016/4. számú ítéletek).
- [96] A perben az eljárt bíróságok a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése során nyilvánvalóan és alapvetően téves következtetésre nem jutottak, ezért a felülvizsgálati kérelem jogszabálysértés megállapítására nem adott módot. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat helytállóan értékelte, a másodfokú bíróság pedig ítéletének indokolásában az I. r. felperes fellebbezési hivatkozásait elbírálván az elsőfokú bírósággal egyezően helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes felmentése jogszerű.
- [97] A törvényszék megfelelően kifejtette azon álláspontját is, hogy miért volt szakértő kirendelése nélkül elbírálható az I. rendű felperes munkaköri feladataival összefüggő mulasztás.
- [98] Az I. r. felperes alaptalanul hivatkozott a Pp. 3. § (3) bekezdésének megsértésére. Az elsőfokú bíróság megfelelően tájékoztatta a feleket a bizonyítási kötelezettségről és az ellenbizonyítás lehetőségéről is. Az ápolási kötelezettség elmulasztását az alperesnek kellett bizonyítania, ezzel összefüggésben a felpereseket az ellenbizonyítás lehetősége illette meg. A felperesek nyilatkozatainak értékelése nem a bizonyítási kötelezettségről szóló tájékoztatás körébe tartozik. A már a fellebbezésben is előadottakkal összefüggésben a törvényszék helytállóan értékelte megfelelőnek az elsőfokú bíróság eljárását.

- [99] A felülvizsgálati előadással ellentétben egyrészt az alperes kioktatása a bizonyítási kötelezettségéről szabályszerű és elégséges volt, másrészt a Pp. 3. § (3) bekezdése nem a kérelemhez kötöttség elvéről rendelkezik.
- [100] A Pp. 206. § (1) bekezdésében foglalt mérlegelés legfőbb korlátja a bíróság indokolási kötelezettsége [Pp. 221. § (1) bekezdés]. Az ítélet indokolásából világosan ki kell tűnni, hogy a bizonyítékok mérlegelése során melyek voltak azok a körülmények, szempontok, amelyeket a bíróság a határozat meghozatalakor irányadónak tekintett.
- [101] A bizonyítási eljárás adatai alapján megállapítható, hogy az I. r. felperes felülvizsgálati érvelésével szemben és a meghallgatásaik alkalmával következetes előadásokat tettek a flakonról való tájékoztatás elmaradásáról, a matrac szellőztetésének a körülményeiről.
- [102] A másodfokú bíróság által indokai alapján helybenhagyott ítéletében az elsőfokú bíróság a tanúvallomásokot egyenként és a per egyéb adataival (nyomozati iratok, szakvélemény) egybevetve, helyesen értékelte. Mérlegeléséről ítéletében számot adott kitérve arra is, hogy az I. r. felperes egyes tényállításait miért nem találta bizonyítottnak. Értékelési körébe vonta valamennyi, a felülvizsgálati kérelemben is hivatkozott tanú vallomását.
- [103] A Pp. 221. § (1) bekezdésének megsértését az előzőekre tekintettel alaptalanul állította az I. rendű felperes. A bíróságoknak a határozatukat a szükséges mértékben kell megindokolniuk, amelynek körét az adott ügy jellege és az eljárás során tisztázásra váró körülmények terjedelme határozza meg. Az eljárás bíróságok rögzítették a tényállást és az abból figyelembe vett körülményeket, továbbá a levont következtetésekről, a bizonyítékok egybevetéséről is számot adtak. Önmagában az indokolási kötelezettség megsértése nem állapítható meg amiatt, hogy a levont jogkövetkeztetéssel a fél nem ért egyet. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben több ügyben kifejtette, hogy „a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása. A jogszabályok végső soron és kötelező erővel való értelmezése egyébiránt a bíróságok feladata.” [30/2014. (IX. 30.) AB határozat indokolás [89]].
- [104] Az I. r. felperes ugyan utalt arra, hogy az eljárás bíróságok helytelenül utasították el a joggal való visszaéléssel kapcsolatos keresetét, azonban e körben megsértett jogszabályhelyként – törvényi kötelezettsége ellenére [Pp. 272. § (2) bekezdés] – az Mt. 7. §-át nem jelölte meg, ezért a Kúria az ezzel összefüggő felülvizsgálati nyilatkozatait nem vizsgálhatta.
- [105] A munkaügyi jogvitában amennyiben a bíróságnak a jogviszonyt megszüntető intézkedés valóságát és okszerűségét szükséges vizsgálnia, úgy a felmondás (felmentés) indokolásából kell kiindulnia. Az alperes – a felülvizsgálattal érintett részben – a

felmentést arra alapította, hogy az I. r. felperes a tájékoztatás hiányával, a tisztítószeres flakonról való hallgatásával és a nem megfelelő feladatellátásával a kötelezettségeit megszegte, és vele szemben bizalomvesztés következett be. A felmentés valóságát és okszerűségét az alperesnek mint nyilatkozattevőnek kellett bizonyítania [Kjt. 30. § (2) bekezdés].

- [106] A közalkalmazotti jogviszony bizalmi jellegéből szükségképpen az következik, hogy az általános zsinórmértékhez képest az egyes munkakörök eltérő magatartási szabályokat, eltérő kötelezettségeket tételeznek fel. Különösen igaz ez az olyan szociális intézményben, ahol közepesen és súlyosan sérült személyek ápolása, gondozása, felügyelete képezik az ott foglalkoztatott ápolók legfontosabb munkafeladatait, ahol a munkafolyamatok szoros együttműködést kívánnak meg a kollégák és a vezetők között.
- [107] A peradatok alapján a Kúria megállapította, hogy az I. r. felperes eljárása nem felelt meg az általában elvárható magatartás törvényi zsinórmértékének. A számú szobában az éjszakai ellenőrzés elmulasztása, a flakonról való tudomás eltitkolása, a tisztítószer megtalálásának körülményeiről több, mint 50 napon túli hallgatás - figyelemmel a munkáltató belső vizsgálatára, az I. r. felperes által az esetről írt „feljegyzésre” és a folyamatban lévő nyomozásra is - önmagukban olyan súlyos kötelezettségszegések, mulasztások amelyek igazolták azt, hogy az I. r. felperes nem végezte megfelelően a munkáját [Kjt. 30. § (1) bekezdés c) pont].
- [108] Az I. r. felperes magatartása objektíven megalapozta a vele szembeni bizalomvesztést, az alperestől a történetek után nem volt az elvárható, hogy a jogviszonyt fenntartsa. A felmentésben szereplő indokok az első- és másodfokú ítéletek helytálló értékelései alapján részben valósak, és azok okszerűen eredményezték a közalkalmazotti jogviszony megszüntetését.
- [109] Minderre figyelemmel az eljárt bíróságok érdemben helyes döntéseket hoztak, az I. rendű felperes felülvizsgálati kérelme jogszabálysértés megállapítására nem adott módot, ezért a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése értelmében a jogerős ítéletet felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartotta, egyebekben nem érintette.

Záró rész

- [110] A felülvizsgálati eljárásban az I. rendű felperes pervesztes lett, ezért köteles megfizetni a pernyertes alperesnek a perköltségét a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján.
- [111] Perköltségként merült fel az alperes oldalán az őt képviselő ügyvéd díja, melyet a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. [VIII.23.] IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és 5. §-a alapján határozott meg.
- [112] A Kúria a pertárgy értékét a Pp. 24. § (1) bekezdése szerint állapította meg, figyelemmel a Pp. 349/B. § (1) bekezdésére is, az illeték mértékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.

§ (1) bekezdése értelmében határozta meg.

[113] Az I. r. felperes munkavállalói költségkedvezményben részesült, ezért a feleket megillető tárgyi költségfeljegyzési jog folytán meg nem fizetett felülvizsgálati illetéket az állam viseli a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban elnevezésű 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a értelmében.

[114] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[115] Ez ellen az ítélet ellen a Pp. 271. § (1) bekezdésének e) pontja értelmében nincs helye felülvizsgálatnak

Budapest, 2019. július 10.

Dr. Hajdu Edit s. k. a tanács elnöke, Dr. Rózsavölgyi Bálint s. k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s. k. bíró

A kiadmány hitelül:

Bné

írnok